

Hoe ga ik om met de driftbuien van mijn kleinzoon? - 04/10/2008

Mijn kleinzoon (2,5) is een blij en gelukkig kind. Soms krijgt hij zonder enige reden plots een driftbui, meestal thuis of bij de grootouders en nooit in het openbaar. Hij roept, weent en gooit zich op de grond. Waarom doet hij dat? We proberen zijn gedrag te negeren, maar we hebben schrik dat hij zich pijn zal doen.

Tussen anderhalf en vier jaar groeien peuters doorheen de koppigheidsfase

In het verhaal van je kleinkind spelen vier puzzelstukken mee: de koppigheidsfase, het temperament, het probleemgedrag zelf en hoe jullie daarop reageren. Tussen anderhalf en vier jaar groeien peuters doorheen de **koppigheidsfase**. Het is een periode die heel wat energie kan vragen van een kind en zijn ouders. Het kind experimenteert met allerlei soorten grenzen, het is een vrijheidsstrijder die zijn eerste stappen zet. Het zegt gemakkelijk 'nee' en leert tot waar je dat woord kan gebruiken. Een kind heeft in deze periode ruimte nodig om te kunnen oefenen, maar anderzijds moeten er ook duidelijke grenzen zijn. Want als het slecht afloopt en het kind zich bijvoorbeeld pijn doet, kan dit het vertrouwen in de wereld schaden.

Daarnaast wordt ieder kind geboren met een **temperament**, dat de manier bepaalt waarop het op situaties reageert. Kinderen met een gemakkelijk temperament maken het leven van hun opvoeders aanzienlijk lichter. Ze groeien vlot mee, experimenteren niet te veel en luisteren op je eerste bevel. Kinderen met een moeilijk temperament zijn meer impulsief, snel gefrustreerd of heel angstig, wat niet wil zeggen dat hier een lastige persoon uit zal voortkomen. Er is nog heel wat dat we niet weten over de ontwikkeling van moeilijke jonge kinderen, maar onhandelbaar gedrag bij jonge kinderen móet goed gecoacht worden. Als je het gevoel hebt het zelf niet in handen te krijgen, is opvoedkundig advies aangewezen. Er is immers een kans dat dit later problemen geeft.

Het is niet omdat een kind een heftig temperament heeft, dat het zijn frustratie steeds op zijn omgeving richt. Dat is het derde puzzelstukje waar we naar kijken. Je hebt bijvoorbeeld mensen die hun spanningen tegen zichzelf keren. Maar wie roept, tiert en zich op de grond gooit, reageert zich duidelijk af op anderen. Dat kan in redelijke mate aanvaard worden, iedereen heeft recht op zijn portie slecht humeur. Maar je moet het goed bewaken, een jong kind mag zich niet trainen om anderen te gebruiken als boksbal.

Jouw kleinkind is soms niet bereid om gehoorzaam te zijn, hij laat zich lustig gaan in boos gedoe. Het wijst erop dat hij een **controleprobleem** heeft. Je hebt kinderen die snelle *ontploffers* zijn, maar wel gehoorzaam reageren. Ze doen hun best om hun *colère* zo snel mogelijk weer zelf in de hand te krijgen. Bij jouw kleinkind komt er aan de ontploffing geen einde.

Ongehoorzaamheid, snel boos zijn en dit uiten op een heel negatieve manier: het is een combinatie die ouders van jonge kinderen alert moet maken.

Dat brengt ons bij het laatste puzzeltje, **hoe je erop reageert**. Je klinkt wat machteloos door het krachtige levenspoeder in je kleinkind. Dat versterkt soms de spiraal van moeilijk gedrag. Een jong kind is als een talentvol veulen, het heeft een goede trainer nodig om het goede spoor te leren volgen. Wees niet bang voor het gedrag van je kleinzoon, hij heeft je leiding nodig.

In je verhaal zit een waarschuwing dat dit gedrag aandacht verdient, zonder meteen te moeten denken aan grote problemen. Je kleinzoon kent de regels op een ander, dat is al een goed teken. Het wil zeggen dat hij het kán, maar niet altijd wil. Hij oefent zijn kuren op de plaats waar hij zich het meeste thuis voelt, het is dus eigenlijk ook een compliment voor jou. Hij voelt zich blijkbaar heel erg thuis.

Wat heeft het kind dan extra nodig? Duidelijke grenzen, een stevige houvast. Dat betekent dat je heel duidelijk moet zijn in de manier waarop je met hem omgaat. Maak een schema hoe de uren verlopen als hij bij jullie is. Wanneer wordt er gegeten, gespeeld, geslapen... Veel van deze kinderen functioneren beter met rustgevende regels. Consequent reageren, maar dat wist je al. 'Nee is nee', en daarmee uit. En daar voeg je een sausje aan toe van vele aanmoedigingen. Zodra een jong kind in negatief gedrag zit, is de sfeer immers snel verpest. Werk ook samen met zijn ouders, want als opa en oma ben je niet de hoofdopvoeder. Jullie moeten allen op één lijn zitten.

In 'De Opvoedingsdokter' gaat de bekende kinder- en jeugdpsychiater Peter Adriaenssens wekelijks in op een lezersvraag over opvoeden. Peter Adriaenssens is de auteur van verscheidene klassiekers over het opvoeden van kinderen.